قیمت برنج در آتش رانت ری کرد!

وزیر جهاد کشاورزی می‌گوید «یک واردکننده با گران‌فروشی برنج ۲۵۰میلیون دلار سود برده است» اما به این نکته اشاره نمی‌شود پس ده‌ها نهاد عریض و طویل نظارتی چه کار می‌کردند؟!

گزارش
هادی اسماعیلی

برنج این روزها از یک غذای سفید به نتیجه سیاه ناتوانی دولت در مدیریت بازار قوت غالب مردم تبدیل شده است. گفته می‌شود هر ایرانی به طور متوسط سالانه ۳۵کیلوگرم برنج مصرف می‌کند. جمعیت فعلی کشورمان دقیقاً ۸۶میلیون و ۵۷۸هزار و ۹۸۴نفر است، حتی اگر فرض کنیم همه این جمعیت (منهای کسانی که برای حفظ سلامتی‌شان برنج مصرف نمی‌کنند) سالانه ۳۵کیلوگرم برنج می‌خورند، مصرف سالانه کشور به ۳میلیون و ۳۰هزار و ۲۶۵ تن می‌رسد. سخنگوی انجمن واردکنندگان برنج نیز چندی پیش اعلام کرد نیاز واقعی کشور بین ۳میلیون و ۱۵۰ تا ۳میلیون و ۸۰۰هزار تن است. به گفته دبیر انجمن تولیدکنندگان برنج نیز تولید داخلی اکنون یک‌میلیون و ۸۰۰هزار تن بیشتر نیست، بنابراین با توجه به اینکه حدود ۲میلیون تن برنج باید وارد شود، برنامه‌ریزی دقیق لازم است و نظارتی جدی‌تر می‌طلبد تا بازار به هم نریزد. این سؤال محمدحسین روشنک، عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی، سؤال همه است که می‌پرسد: «برنج در پاکستان یک دلار است و ارز وارداتی ۲۸هزار و ۵۰۰تومان، چگونه برنج پاکستانی کیلویی ۲۲۸هزار تومان به مردم فروخته می‌شود؟! این حجم رانت به جیب چه کسی می‌رود؟» او تأکید می‌کند رانت یک هفته برنج از سرمایه کل اتاق‌های بازرگانی کشور بیشتر است. وزیر جهاد کشاورزی نیز فاش کرد یک واردکننده تنها با دو برابر کردن قیمت واقعی، ۲۵۰میلیون دلار سود خالص برده است، اما کسی از عملکرد ده‌ها نهاد نظارتی عریض و طویل چیزی نمی‌گوید!

برنج به غلط همیشه محور سفره ایرانیان است، به طوری که از چلوکباب مجلسی تا کته ساده روستایی، این دانه سفید خودنمایی می‌کند اما این روزها خرید یک کیسه برنج برای خانواده‌های متوسط به کابوس تبدیل شده است.

پارسال برنج ایرانی خوب کیلویی ۱۰۰هزار تومان بود و حالا همان کیفیت به ۳۰۰ تا ۵۰۰هزار تومان رسیده است. برنج پاکستانی که در گران‌ترین وضع موجود، ۵۰هزار تومان قیمت دارد، اکنون ۱۵۰هزار تومان فروخته می‌شود.

> **در شش‌ماهه نخست امسال ۹۴۱هزار و ۸۸۶ تن برنج خارجی با اختصاص بیش از یک‌میلیارد و ۲۲میلیون دلار ارز ترجیحی وارد کشور شده و نکته جالب آنکه میانگین قیمت هر کیلوگرم برنج وارداتی حدود ۳۱هزار تومان بوده است، پس مشخص می‌شود هیچ توجیهی برای گران‌فروشی در کشور وجود نداشته است**

این افزایش سه برابری در حالی رخ می‌دهد که نه دلار سه برابر شده است و نه اتفاق خاص دیگری که باعث شود چنین سودجویی‌ای صورت گیرد.

طبق گزارش ۱۹ مهر امسال گمرگ، در شش‌ماهه نخست امسال ۹۴۱هزار و ۸۸۶ تن برنج خارجی با اختصاص بیش از یک‌میلیارد و ۲۲میلیون دلار ارز ترجیحی وارد کشور شده و نکته جالب آنکه میانگین قیمت هر کیلوگرم برنج وارداتی حدود ۳۱هزار تومان بوده است، پس مشخص می‌شود هیچ توجیهی برای گران‌فروشی در کشور وجود نداشته است.

مهم‌تر از ناتوانی دولت در مدیریت بازار، ده‌ها نهاد نظارتی عریض و طویل مقصر هستند که یا متوجه این «بخوربخور» نشده‌اند یا احتمالاً شائبه‌های دیگری مطرح است!

غلامرضا نوری، وزیر جهاد کشاورزی اخیراً در نشست خبری پرده از واقعیتی برداشته است که در وهله اول، مدیریت خودش را زیر سؤال می‌برد و در وهله دوم و سوم، ناتوانی دولت و سکوت نهادهای نظارتی را به چالش می‌کشد؛ چه آنکه گفته است: «قیمت تمام‌شده هر کیلو برنج وارداتی برای واردکنندگان بین ۳۸ تا ۴۰هزار تومان است و طبق ضوابط باید حداکثر با قیمت ۵۰هزار تومان در بازار عرضه شود، اما متأسفانه شاهدیم که همان برنج‌ها در بازار تا ۱۱۰هزار تومان به فروش می‌رسد.» طبق ضوابط، با سود ۲۵درصدی، قیمت عمده نباید از ۵۰هزار تومان بیشتر شود، اما همین برنج در بازار تا ۱۱۰هزار تومان می‌رسد و در برخی مغازه‌ها به ۴۰۰هزار تومان هم رسیده است. این فاصله دو برابری سود کلانی می‌سازد.

فرج صمدی | ایرنا

وزیر فاش کرد یک واردکننده خاص تنها در یک دوره واردات، ۲۵۰میلیون دلار سود خالص برده است، بعید است آقای وزیر نداند این سود از جیب میلیون‌ها خانواده ایرانی بیرون کشیده می‌شود و به بی‌ثباتی بازار دامن می‌زند.

واردکنندگان برنج را با ارز نیمایی یا ترجیحی ۲۸هزار و ۵۰۰تومانی وارد می‌کنند. هزینه واقعی هر کیلو حدود ۴۰هزار تومان است، اما در انبارهای تهران، همان برنج را ۸۰ تا ۹۰هزار تومان به عمده‌فروش می‌فروشند. عمده‌فروش ۲۰درصد سود اضافه می‌کند و به بنکدار استانی ۱۰۰هزار تومان می‌رساند. بنکدار ۱۵درصد دیگر می‌گیرد و خرده‌فروش با ۲۵درصد حاشیه، کالا را ۱۵۰هزار تومان به مردم عرضه می‌کند.

در این زنجیره هر حلقه سهمی می‌برد و مصرف‌کننده نهایی هزینه را پرداخت می‌کند. تازه این برای برنج پاکستانی است که کف قیمت بازار را دارد و به ۱۵۰هزار تومان رسیده، قیمت برنج ایرانی در بازار به کیلویی ۴۰۰هزار تومان هم رسیده است!

وزیر جهاد کشاورزی گفته است «بر اساس تصمیم دولت، از این پس واردکنندگان موظفند برنج را تا لب مرز وارد کنند و برای توزیع داخلی آن را به وزارت جهاد کشاورزی تحویل دهند تا از طریق شرکت بازرگانی دولتی و شبکه‌های نظارتی میان مردم توزیع شود.»

شرکت بازرگانی دولتی که از قضا مدیریتش نیز محل بحث است، توزیع را بر عهده می‌گیرد. این طرح برای شفافیت و کنترل قیمت طراحی شده است، اما واردکنندگان مخالفت می‌کنند.

به گفته جهاد کشاورزی «مخالفت این گروه‌ها به‌روشنی نشان می‌دهد منافع شخصی و سودهای نجومی آنها با اجرای سیاست جدید در خطر است. ما اجازه نخواهیم داد بازار کالاهای اساسی در دست عده‌ای محدود باشد که تنها به دنبال سود خود هستند.» محمدحسین روشنک، عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی می‌گوید: «برنج پاکستانی در مبدأ یک دلار است. با ارز ۲۸هزار و ۵۰۰ تومانی، هزینه حدود ۳۰هزار تومان می‌شود، اما در بازار ۲۲۸هزار تومان فروخته می‌شود.»

این تفاوت ۲۰۰هزار تومانی در هر کیلو در حجم ۲میلیون تن، میلیاردها تومان رانت می‌سازد. روشنک می‌گوید: «رانت یک هفته برنج از سرمایه کل اتاق‌های بازرگانی بیشتر است.»

این وضعت برنج تو برنج! در حالی است که تولید داخلی ظرفیت بالایی دارد. شالیزارهای شمال با بذرهای جدید و آبیاری مدرن می‌توانند تولید را دو برابر کنند، اما کشاورزان از وام، بیمه و بازار تضمینی محرومند.

دولت سالانه میلیاردها دلار ارز برای واردات صرف می‌کند اما به تولیدکننده داخلی توجه نمی‌کند. اگر همین ارز به مکانیزاسیون اختصاص یابد، خودکفایی ممکن می‌شود. مصرف‌کننده نیز نقش دارد. بسیاری به طعم برنج خارجی عادت کرده‌اند، اما برنج ایرانی کیفیت بالاتری دارد و با تبلیغ می‌تواند تقاضا بیابد. نظارت ضعیف ریشه مشکل است. سازمان حمایت بیشتر به خرده‌فروشان کوچک گیر می‌دهد و واردکنندگان بزرگ مصون می‌مانند.

کارشناسان پیشنهاد می‌کنند دولت باید مصوبه جدید را اجرا کند، به طوری که برنج تا مرز بیاید و توزیع دولتی شود. این کار انحصار را می‌شکند و بدیهی است مردم حق دارند کالای اساسی را با قیمت منطقی بخرند.

سود ۲۵۰میلیون دلاری یک نفر نباید سفره میلیون‌ها نفر را کوچک کند. بازار برنج نمونه ناکارآمدی توزیع است.

یادداشت

دست مریزاد آقای پزشکیان

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

اظهارات اخیر آقای پزشکیان در جریان حضورش در سازمان انرژی اتمی و حمایت از صنعت هسته‌ای، امیدوارکننده است، چه آنکه صنعت هسته‌ای امروز یکی از معدود حوزه‌هایی است که می‌تواند همزمان به خودکفایی، ارزآوری و ایجاد اشتغال پایدار منجر شود. وقتی رئیس‌جمهور محترم می‌گوید: «با تمام توان از پیشرفت توسعه صنعت هسته‌ای صلح‌آمیز دفاع می‌کنیم»، در حقیقت از مسیر عقلانیت ملی و توسعه پایدار سخن می‌گوید. صنعت هسته‌ای برخلاف تصور عمومی، فقط به تولید برق یا دارو خلاصه نمی‌شود بلکه شبکه‌ای پیچیده از صنایع مادر، تجهیزات دقیق، مهندسی پیشرفته و نیروی انسانی متخصص را در بر دارد و هر بخش از این صنعت، خود منشأ اشتغال، تولید و ارزش افزوده است، بنابراین وقتی کشورمان به توان غنی‌سازی بومی دست یافته، به این معناست که زنجیره‌ای از فناوری‌های پیشرفته در زمینه فیزیک، شیمی، متالورژی، مواد پیشرفته و مهندسی مکانیک در آن فعال است و طبعاً این دانش‌ها در سایر صنایع نیز از ساخت توربین و تجهیزات نفتی گرفته تا تولید آلیاژهای خاص در صنعت و پزشکی و الخ اثرگذارند.

ایران ما سال‌هاست به پشتوانه دانشمندان بومی و فداکار، در مسیر توسعه هسته‌ای صلح‌آمیز گام برمی‌دارد و دستاوردهایی که امروز در تولید رادیوداروها، درمان سرطان، تولید برق، بهبود کیفیت بذرهای کشاورزی و کاهش آلودگی‌های محیط‌زیستی حاصل شده، نتیجه همان سال‌ها تلاش خاموش دانشمندان و متخصصان است که در سخت‌ترین شرایط تحریم و تهدید، علم را زمین نگذاشتند، بنابراین اینکه رئیس‌جمهور کشورمان از این مسیر دفاع می‌کند، یعنی قدر دانشی را که می‌تواند نجات‌بخش آینده کشور عزیزمان باشد، می‌داند.

از طرفی در اقتصاد دانش‌بنیان، هیچ سرمایه‌ای گرانبهاتر از علم نیست و در جهانی که منابع طبیعی رو به پایان است و انرژی‌های فسیلی روزبه‌روز ارزش خود را از دست می‌دهند، تنها کشورهایی در مسیر توسعه باقی می‌مانند که بتوانند علم را به ثروت تبدیل کنند. فناوری هسته‌ای به‌ویژه در حوزه‌هایی مانند تولید رادیودارو، کاربردهای پزشکی و صنعتی، یکی از مهم‌ترین ابزارهای این تبدیل است و باید با تکیه بر صنایع هسته‌ای صلح‌آمیز بخش مهمی از درآمد خودمان را از صادرات محصولات مرتبط با این حوزه به دست بیاوریم و در این مسیر حرفی برای گفتن داشته باشیم.

بازار جهانی رادیوداروها و تجهیزات مرتبط با آن، سالانه ده‌ها میلیارد دلار گردش مالی دارد. علاوه بر آن در کشورمان، جمع زیادی از هموطنان نیازمند درمان‌های تخصصی سرطان هستند و خوشبختانه داروهای مورد نیاز آنها در داخل تولید می‌شود و همین اقدام بستر صرفه‌جویی ارزی است. از طرفی دستیابی به چنین دانشی با محوریت هسته‌ای، می‌تواند ارزآوری خوبی هم برای کشورمان داشته باشد، بنابراین به گفته رئیس‌جمهور «لازم است به موازات تأمین نیازهای داخلی، برای توسعه و صادرات محصولات نیز برنامه‌ریزی و بازاریابی حرفه‌ای انجام شود و قطعاً کیفیت، اثربخشی و قیمت مناسب محصولات ما را پیشتاز رقابت خواهد کرد.»

دولت اگر بتواند با نگاه راهبردی، میان دانشگاه‌ها، مراکز پژوهشی و بخش خصوصی پیوند برقرار کند، صنعت هسته‌ای می‌تواند به موتور محرک اقتصاد دانش‌بنیان کشورمان تبدیل شود. همان‌گونه که رئیس‌جمهور گفت، «دانشگاه‌های نسل چهارم باید در خدمت حل مسائل کلان کشور باشند.» فناوری هسته‌ای می‌تواند در حل بحران آب، تخریب محیط‌زیست، آلودگی هوا، وابستگی به سوخت‌های فسیلی و نیاز به انرژی پاک، کمک و راه‌حل‌هایی عملی ارائه کند. به عنوان مثال، فناوری پرتودهی هسته‌ای می‌تواند در کشاورزی برای افزایش ماندگاری مواد غذایی و کاهش ضایعات استفاده شود و از هدررفت سالانه میلیاردها تومان از منابع ملی در اثر فساد مواد غذایی در زنجیره تأمین جلوگیری کند، همچنین در حوزه آب، فناوری‌های هسته‌ای برای پایش منابع زیرزمینی، تشخیص نشت‌ها و حتی شیرین‌سازی آب شور قابل‌استفاده است. این همان علمی است که می‌تواند پاسخگوی نیازهای واقعی مردم باشد.

در بخش صنعت نیز انرژی هسته‌ای نقش حیاتی دارد. از بازرسی غیرمخرب قطعات حساس صنعتی تا تولید ایزوتوپ‌های خاص برای صنایع پیشرفته، همه و همه به فناوری‌های هسته‌ای وابسته‌اند. این کاربردها در عمل، ضامن کیفیت و ایمنی در تولیدات صنعتی هستند. کشوری که در این عرصه صاحب فناوری باشد، از وابستگی به واردات نیز رها می‌شود. بُعد اقتصادی انرژی هسته‌ای نیز چشمگیر است. تولید برق از نیروگاه‌های هسته‌ای در بلندمدت به‌مراتب مقرون‌به‌صرفه‌تر از سوخت‌های فسیلی است. هزینه راه‌اندازی شاید بالا باشد، اما در طول زمان، با کاهش هزینه سوخت و بهره‌وری بالا، بازگشت سرمایه بسیار بیشتر است. افزون بر این، اشتغال‌زایی مستقیم و غیرمستقیم در صنایع وابسته به هسته‌ای، از طراحی و ساخت قطعات گرفته تا تعمیرات و بازرسی، می‌تواند فرصت‌های شغلی گسترده‌ای برای جوانان تحصیلکرده کشور فراهم کند. صنعت هسته‌ای همچنین می‌تواند کشورمان را از واردکننده انرژی به صادرکننده فناوری تبدیل کند. صادرات سوخت هسته‌ای، خدمات مهندسی، تجهیزات ایزوتوپی و حتی فناوری پرتودهی، هر یک می‌توانند منابع درآمدی قابل توجهی برای کشور ایجاد کنند، بنابراین غنی‌سازی اورانیوم نمادی از بلوغ صنعتی و استقلال اقتصادی کشورمان است و کشورهایی که از این توان برخوردارند، می‌توانند بدون اتکا به بیگانگان، سوخت نیروگاه‌های خود را تولید و حتی به کشورهای دیگر صادر کنند. آقای پزشکیان در شرایطی از غنی‌سازی و توسعه صنعت هسته‌ای دفاع می‌کند که برخی فشارها و فضاسازی‌های خارجی همچنان پابرجاست، با این حال او با درک درست از آینده اقتصاد، به‌خوبی می‌داند که عقب‌نشینی از این مسیر به معنی از دست دادن فرصتی تاریخی است. دفاع از غنی‌سازی به معنای پافشاری بر حق ملت ایران عزیزمان برای توسعه علمی و فناوری است، پس این موضع، عقلانی است، بنابراین مسیر غنی‌سازی هسته‌ای باید با قدرت، دقت و برنامه‌ریزی پیش برود. این مسیر تضمین‌کننده امنیت انرژی و زمینه‌ساز رشد اقتصادی، ارتقای جایگاه علمی و افزایش نفوذ فناوری ایران اسلامی در منطقه خواهد بود. حمایت دکتر پزشکیان از این رویکرد، نشانه‌ای از نگاه آینده‌نگرانه و ملی‌گرایانه به پیشرفت اقتصادی است.

جان کلام آنکه امروز انتخاب توسعه صنعت هسته‌ای و ادامه مسیر غنی‌سازی، انتخابی راهبردی و ضروری برای آینده اقتصادی و علمی کشورمان است و باید بدون تردید و با عزمی راسخ آن را پیگیری کنیم. فناوری هسته‌ای ظرفیت‌های عملی و ملموسی برای ایجاد ارزش افزوده، رشد صادرات دانش‌بنیان، کاهش وابستگی به درآمدهای ناپایدار نفتی و ارتقای رفاه عمومی فراهم می‌آورد. تولید رادیوداروها و خدمات پزشکی هسته‌ای، تأمین پایدار سوخت نیروگاهی، تولید ایزوتوپ‌های صنعتی و صادرات خدمات فنی، همه منابعی هستند که می‌توانند حرکت اقتصاد را ساختارمند و باثبات کنند. عقب‌نشینی از غنی‌سازی، بازگشت به وضعیتی است که دیگران درباره سرنوشت انرژی و فناوری ما تصمیم‌گیری کنند، چنین امری همانا واگذاری بخشی از استقلال ملی است. مواضع قاطع رئیس‌جمهور که توسعه صلح‌آمیز هسته‌ای را با تمام توان حمایتی دنبال می‌کنند، شجاعانه و در راستای منافع بلندمدت کشور قابل تقدیر است.

نوبت دوم

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران (مناقصه شماره ۱۴۰۳/۱۹/AA) به شماره سامانه ستاد ۲۰۰۴۰۹۱۶۴۵۰۰۰۱۰۲

تجدید مناقصه

شرکت ملی نفت ایران
شرکت پایانه‌های نفتی ایران

موضوع: خرید یک دستگاه کامیون کشنده دو محور

شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص) در نظر دارد انجام خدمات موضوع فوق را با در نظر گرفتن شرایط کلی مشروحه زیر و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)، به صورت فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران واجد شرایط واگذار نماید:

الف) کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا تهیه فهرست مناقصه گران دارای صلاحیت، ارایه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند. خاطرنشان می سازد به موجب بخشنامه وزارت صمت، امکان ثبت نام بر خط رایگان در این سامانه جهت کلیه مناقصه گران فراهم می باشد.

شماره تماس سامانه ستاد در تهران جهت انجام مراحل عضویت در سامانه ۰۲۱۱۴۵۶ می باشد. اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام در سایر استان ها، در سایت سامانه (WWW.SETADIRAN.IR) بخش "ثبت نام / پروفایل تأمین کننده / مناقصه گر" موجود است.

ب) شرح کالا: یک دستگاه کامیون کشنده دو محور

ج) محل و مدت زمان تامین کالا: زمان تامین کالا (از آغاز قرارداد تا تحویل کالا) ده ماه و محل تحویل کالا بوشهر (اسکله فلات قاره) می باشد.

د) برآورد مناقصه گزار: ۷۵٬۰۰۰٬۰۰۰٬۰۰۰ ریال (هفتاد و پنج میلیارد ریال)

هـ) معیارهای ارزیابی کیفی مناقصه گران با لحاظ آخرین ویرایش ابلاغی طی تصویب نامه شماره ۹۳۸۷۲/ت ۵۷۸۶۰ مورخ ۱۴۰۰/۸/۲۴ هیأت محترم وزیران هیأت محترم وزیران به شرح جدول ذیل می باشد:

کلیه مناقصه گران مکلفند آگهی حاضر و جداول مرتبط با ارزیابی ساده که در سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) و سایت شرکت پایانه های نفتی ایران به نشانی WWW.IOTCO.IR موجود می باشد را از سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) دریافت و ضمن تکمیل، مهر و امضای آن ها (با در نظر گرفتن توضیحات بند ح آگهی حاضر) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد و مدارک ذکر شده در این آگهی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) تغذیه نمایند.

۱- توان مالی: ۳۰ امتیاز (حسب ماده ۲۵ آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۴- استانداردهای تولید: ۱۵ امتیاز
۲- ارزیابی مشتریان قبلی و حسن شهرت: ۱۵ امتیاز (حسب ماده ۲۶ آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۵- داشتن تجربه و دانش در زمینه مورد نظر: ۱۵ امتیاز
۳- تضمین کیفیت خدمات و محصولات: ۱۰ امتیاز	۶- حسن سابقه: ۱۵ امتیاز

تذکر ۱: حداقل امتیاز کیفی قابل قبول برابر با ۶۰ می باشد.

تذکر ۲: به منظور بررسی معیار تجربه جهت معادل سازی مبالغ قراردادی، با استفاده از نرخ تورم اعلامی از مراجع قانونی، مبالغ قراردادی به روزرسانی گردیده و ملاک سنجش قرار خواهد گرفت.

و) شرایط مناقصه گران متقاضی:

۱- داشتن تجربه در انجام خدمات مورد نیاز، داشتن تجهیزات، امکانات، تخصص لازم، توانایی فنی و مالی انجام کار مطابق با استانداردهای رایج صنعت نفت.

۲- توانایی ارایه **تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۳٬۷۵۰٬۰۰۰٬۰۰۰ ریال (سه میلیارد و هفتصد و پنجاه میلیون ریال)** حسب آیین نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیأت محترم وزیران و همچنین **تضمین انجام تعهدات در صورت برنده شدن به میزان ۱۰ درصد نرخ پیشنهادی برنده مناقصه.** در ضمن تضامین صادره می‌بایست مطابق فرمت‌های نمونه پیوست آیین‌نامه مذکور ارایه گردد؛ لذا این شرکت از پذیرش تضامینی که فاقد شرایط فوق باشد، معذور بوده و هیچ گونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص نخواهد داشت. همچنین از هر صورت وضعیت مناقصه گر برنده، ده درصد تحت عنوان تضمین حسن انجام کار کسر می گردد.

۳- داشتن سابقه کار مفید و مرتبط با خدمات مورد نظر.

۴- داشتن نیروهای متخصص در حوزه های فنی، اجرایی، برنامه ریزی، اداری، مدیریتی و همچنین تجهیزات مناسب مطابق با استانداردهای رایج در صنعت نفت.

۵- دارا بودن شخصیت حقوقی.

۶- ارایه شناسه ملی حسب ماده ۱۶ آیین نامه اختصاص شناسه ملی به کلیه اشخاص حقوقی ایرانی

۷- ارایه تصویر مصدق کد اقتصادی شرکت و کد ملی صاحبان مجاز امضاء

ز) مدت اعتبار پیشنهاد: مدت اعتبار پیشنهاد مالی از تاریخ ارایه پیشنهاد به مدت **۹۰ روز** می باشد.

ح) زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی:

۱- با عنایت به ابلاغیه شماره ۱/۱۴۰۹۳۵ مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۱۱ دبیر محترم کارگروه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) و تأکید مؤکد بر الزام بکارگیری امضای الکترونیکی اسناد پاکت های (ب) و (ج) و عدم پذیرش نسخ فیزیکی و اسناد فاقد امضای الکترونیکی (دارای مهر گرم)، کلیه مناقصه گران موظف می باشند تمامی اسناد پاکت های (ب) و (ج) را با امضاء الکترونیکی به همراه کپی ضمانتنامه شرکت در فرآیند ارجاع کار، در موعد مقرر در اسناد مناقصه، از طریق سیستم سامانه ستاد بارگذاری نمایند. در غیر این صورت مناقصه گزار از پذیرش نسخه فیزیکی اسناد پیش گفته (به جز اصل ضمانتنامه) معذور خواهد بود.

۲- کلیه مناقصه گران واجد شرایط می توانند به مدت **۷ روز** از زمان درج آگهی نوبت دوم نسبت به دریافت اسناد و معیارها و جداول ارزیابی کیفی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اقدام و حداکثر ظرف مهلت **۱۴ روز** پس از انقضای مهلت دریافت اسناد، ضمن تکمیل، مهر و امضای آنها (با رعایت مفاد بند فوق) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد، مدارک و گواهینامه های ذکر شده در آگهی، نسبت به تغذیه اسناد پیش گفته در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نمایند. همچنین مناقصه گران می توانند جهت رؤیت آگهی به سایت‌های WWW.SHANA.IR، HTTP://IETS.MPORG.IR و WWW.IOTCO.IR مراجعه نمایند.

تذکر: مناقصه گزار در قبول یا رد مدارک مناقصه گران در تمام مراحل مطابق با قانون برگزاری مناقصات و آیین نامه های اجرایی آن مختار خواهد بود.

روابط عمومی

شناسه آگهی: ۲۰۳۶۶۷۴